

PAGINA A III-A

VIOREL COZMA

CUM SE ÎNFĂPTUIESC HOTĂRIRILE ADUNĂRILOR GENERALE ALE OAMENILOR MUNCII

La Combinatul siderurgic Galați CU RĂSPUNDERE, ÎN SPIRITUL EXIGENȚELOR AUTOCONDUCERII MUNCITOREȘTI

Se împlinesc 15 ani de la punerea în funcțiune a primei capacități de producție la Combinatul siderurgic din Galați. Și tot în acest an, prin încheierea lucrărilor la noile obiective de investiții aflate în construcție — bateria 7 de la uzina cocschimică nr. 2, fabrica de aglomerare a minereului nr. 3, convertizoarele și mașinile de turnare continuă de la oțelăria nr. 3, laminorul de semifabricate — combinatul va ajunge la capacitatea instalată finală de 10 milioane tone oțel pe an, obiectiv stabilit de Congresul al XII-lea al partidului.

Evident, într-o unitate de asemenea dimensiuni, organizarea producției și a muncii ridică probleme deosebite, complexe. Aceasta impune realmente implicarea directă, participarea activă a fiecărui muncitor și specialist la actul conducerii, la luarea celor mai indicate măsuri pentru sporirea producției de metal, folosirea rațională a utilităților și instalațiilor, creșterea valorii producției nete și a beneficiului. Așa cum sublinia tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în cuvântarea rostită la adunarea populară din municipiul Galați, din august anul trecut, trebuie să muncim și mai bine, să înălțăm spiritul de răspundere, să luptăm pentru o reducere a cheltuielilor materiale, a consumului de energie, să acționăm cu mai multă hotărâre pentru creșterea rentabilității și eficienței economice în toate domeniile de activitate.

Indemnurile adresate de secretarul general al partidului metalurgistilor gălățeni au generat o atmosferă de puternică mobilizare, de emulație în rândul tuturor celor 33.000 de oameni ai muncii ce lucrează aici, care și-au găsit o ilustrare elocventă și în dezbaterile

vil, la obiect, pătrunse de exigență și răspundere muncitorească, din cadrul adunărilor generale ale oamenilor muncii pe secții, uzine și combinat de la începutul acestui an.

Faptul că la adunările generale pe secții și uzine au participat 8.819 oameni ai muncii, din care 681 și-au spus cuvântul în dezbateri, a dat posibilitatea să se facă numeroase propuneri deosebite de eficiente pentru îmbunătățirea activității productive — ne spune tovarășul Ion Tănase, prim-secretar al comitetului de partid de pe platforma Combinatului siderurgic Galați. În cadrul acestor adunări s-au făcut circa 600 de propuneri pentru perfecționarea producției și creșterea eficienței economice. Sînt propuneri valoroase, care ilustrează afirmarea și aplicarea autoconducerii muncitorești în combinatul nostru. Se cuvine să menționăm că 439 de propuneri și-au găsit posibilități de rezolvare la nivelul uzinelor, sectoarelor și secțiilor. Practic, toate propunerile făcute au fost analizate și cuprinse în programe de măsuri concrete, a căror rezolvare — așa cum s-a stabilit — se urmărește periodic în consiliul oamenilor muncii, în adunările comitetelor de partid și organizațiilor de bază.

Ar fi greu, dacă nu chiar imposibil, să cuprindem în spațiul unei pagini de ziar toate acțiunile întreprinse pînă acum pentru aplicarea hotărârii-program adoptate de adunarea generală a reprezentanților oamenilor muncii din combinat, pentru rezolvarea suterelor de propuneri făcute în adunările pe secții și uzine. De aceea, în pagina de față ne vom referi la modul în care se acționează pentru înfăptuirea citorva dintre cele mai importante obiective stabilite în hotărârea-program și la rezultatele obținute pînă acum.

DE LA PROPUNERI LA FAPTE

● În adunările generale din combinat s-au făcut 600 de propuneri pentru perfecționarea tehnologiilor, reducerea consumurilor materiale, de combustibil și energie, ridicarea nivelului calitativ al producției, sporirea indicilor de utilizare a capacităților de producție, îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale oamenilor

● În primul trimestru s-au produs peste plan 1.000 tone fontă, 3.700 tone oțel, 31.900 laminate finite pline, 2.000 tone tablă și bandă laminată la rece, 5.100 tone tablă și bandă zincată.

● Mii de tone combustibil convențional economisite prin recuperarea și valorificarea resurselor energetice secundare

● Indicele de scoatere a laminatelor finite pline a crescut în primul trimestru la aproape 82 la sută

● Prin punerea în funcțiune a furnalului nr. 6 s-au cîștigat suplimentar 1.000 tone combustibil convențional

● 150.000 tone de metal vor fi economisite prin realizarea coeficientului prevăzut de scoatere a metalului

● Un ghid practic pentru creșterea eficienței: valoarea producției nete calculată pe tonă de produs

Cum se acționează pentru REALIZAREA PRODUCȚIEI FIZICE

HOTĂRÎREA-PROGRAM PREVEDE: „În scopul realizării ritmice a planului de producție pe anul 1981 se vor urmări diminuarea opririlor accidentale, corelarea capacităților auxiliare cu cele de bază, prevenirea și eliminarea operativă a intreruperilor în funcționarea utilităților, îmbunătățirea modului de prelucrare a schimburilor”.

Producția marfă a Combinatului siderurgic Galați, finalizată în uzina de laminate plate, se realizează prin munca furnaliștilor, a oțelărilor, a muncitorilor din combinat, la care, în adunarea generală a uzinei de laminate plate, odată cu analiza activității propriului colectiv, s-au făcut referiri și la celelalte secții colaboratoare, situate „în amonte” pe fluxul tehnologic. Discuțiile referitoare la activitatea laminorului sîmbing s-au concentrat asupra a trei probleme principale: creșterea capacității de încălzire a cupolelor, adică, a temperaturii lingurilor primite de la oțelărie și a ritmului de laminare, probleme de care depinde nivelul producției fizice realizate.

În primul rînd, s-a apreciat că nesatisfăcătoare activitatea de anul trecut, cînd, din 52 de cupatoare adînci au funcționat în medie numai 37. Decizia colectivului a fost promptă: numărul cupatoarelor în funcțiune poate crește dacă se vor îmbunătăți condițiile de exploatare a utilităților și se va măări durata de lucru între două reparații, de la 3,5 luni la 5 luni. Pentru aceasta, fiecare schimb a luat în primire un anumit număr de cupatoare și s-a pus pe fluxul tehnologic. Discuțiile referitoare la activitatea laminorului sîmbing s-au concentrat asupra a trei probleme principale: creșterea capacității de încălzire a cupolelor, adică, a temperaturii lingurilor primite de la oțelărie și a ritmului de laminare, probleme de care depinde nivelul producției fizice realizate.

În primul rînd, s-a apreciat că nesatisfăcătoare activitatea de anul trecut, cînd, din 52 de cupatoare adînci au funcționat în medie numai 37. Decizia colectivului a fost promptă: numărul cupatoarelor în funcțiune poate crește dacă se vor îmbunătăți condițiile de exploatare a utilităților și se va măări durata de lucru între două reparații, de la 3,5 luni la 5 luni. Pentru aceasta, fiecare schimb a luat în primire un anumit număr de cupatoare și s-a pus pe fluxul tehnologic. Discuțiile referitoare la activitatea laminorului sîmbing s-au concentrat asupra a trei probleme principale: creșterea capacității de încălzire a cupolelor, adică, a temperaturii lingurilor primite de la oțelărie și a ritmului de laminare, probleme de care depinde nivelul producției fizice realizate.

În al doilea rînd, pentru creșterea randamentului uzinei de cupatoare de la 13,6 tone la 15 tone, colectivul secției, al uzinei de laminate plate, împreună cu consiliul oamenilor muncii de la oțelărie și conducerea centralei industriale siderurgice au luat o serie de măsuri pentru mărirea temperaturii de încălzire a oțelului lingou la sîmbing. Astfel, s-a acționat pentru creșterea gradului de tirajare și de transport, pentru reducerea timpului de staționare a sarcinilor calde în hala cupatoarelor adînci s.a. Rezultatul: temperatura medie a lingurilor introduse în cupatoare a crescut de la 857°C la 945°C.

În al treilea rînd, s-a intervenit pentru creșterea ritmului de laminare. Potrivit indicațiilor date de tovarășul Nicolae Ceaulescu, cu prilejul vizitei din august anul trecut, s-au luat măsuri pentru modernizarea laminorului de benză la cald, îmbunătățirea alimentării cu semifabricate, asigurarea pieselor de schimb și respectarea graficelor de reparații. Acțiunile întreprinse nu s-au redus însă la luarea unor măsuri tehnice. Oamenii au înțeles că ritmul producției poate crește, în primul rînd, prin perfecționarea muncii lor. Mai mult, maeștrii Teodor Popoșu, Kiss Arpad, Dumitru Tanu, George Pauluc și Gheorghe Zaharia de la laminorul de tablă grosă nr. 1 au hotărât să trimită 5-6 oameni pe schimb în secțiile sîmbing și de turnare asigurându-le oțelul pentru a da o mîna de ajutor la prezădirea și asigurarea materialelor prime. Ca atare, ritmul de laminare a crescut de la 490 tone oțel lingou pe oră la 630 tone oțel lingou pe oră.

Încheierea și depășirea planului pe primul trimestru al anului cu 1.000 tone fontă, 3.700 tone oțel, 31.900 tone laminate finite pline, 2.000 tone tablă și bandă laminată la rece, 5.100 tone tablă și bandă zincată evidențiază, de fapt, o îmbunătățire a activității pe întregul combinat. Se dovedește astfel că, aici, la Galați, cuvîntul siderurgistilor are tîria oțelului, care — după cum arată rezultatele orîmului trimestru — este și el de calitate tot mai bună.

Amplificarea rezultatelor depinde însă și de asigurarea pieselor de schimb necesare pentru întreținerea și repararea utilităților. Or, iată că nîd acum, după ce au trecut mai bine de trei luni de la începerea

Cum se acționează pentru VALORIFICAREA RESURSELOR ENERGETICE SECUNDARE

HOTĂRÎREA-PROGRAM PREVEDE: „Creșterea gradului de recuperare și valorificare a resurselor energetice secundare prin reducerea pierderilor de gaze de coș și de fum, sporirea producției de coș cu stingerea scărilor, generarea punerii în funcțiune a cazanelor recuperatoare la laminorul de tablă grosă nr. 2 și laminorul de semifabricate”.

Cifrele sînt impresionante. În acest an, pentru asigurarea consumului energetic al combinatului sînt necesare peste 4 milioane tone combustibil convențional. Și totuși, în balanța energetică a combinatului se prevede să se consume propriu-zis numai 1.494.000 tone combustibil convențional, în principal fiind vorba despre gaz metan. Diferența urmează să se asigure prin recuperarea și valorificarea resurselor energetice secundare.

Desigur, dinîndu-se seama tocmai de cantitatea mare de gaze combustibile de furnal și coș, de temperatură gazelor arse, prin însăși construcția instalațiilor sînt create condiții pentru recuperarea și valorificarea unei bune părți din resursele energetice secundare. Obiectivul propus pentru acest an este ca ponderea resurselor energetice secundare recuperate și valorificate să crească de la 60 la 80 la sută, cită a fost anul trecut, la 64 la sută în acest an.

Acasă creșterea a ponderii resurselor energetice secundare recuperate și valorificate este un obiectiv care angajează numeroase colective din combinat. Așa, de pildă, după cum ne spune tovarășul Sebastian Slăvăr, directorul uzinei de producere și distribuție a energiei în siderurgie, la furnalul nr. 6 — recent pus în funcțiune — prin sistemul de încălzire adoptat s-a reușit ca gazele combustibil să fie recuperat aproape în totalitate. Practic, în circa două luni, la acest furnal s-a reușit să se recupereze circa 1.000 tone combustibil convențional în plus, față de media recuperărilor la celelalte furnale.

Concomitent, așa cum s-a sta-

bului, această problemă nu este coresponsabilă soluționată. Din repartitiile de piese de schimb primite de combinat, în valoare de 130 milioane lei, s-au contractat numai 16 milioane lei. Din cauza neasigurării pieselor de schimb se înregistrează multe ore de staționare a utilităților, se pierd importante cantități de producție. Oare producătorii de piese de schimb din industria construcțiilor de mașini nu au nevoie de metal? Desigur, au nevoie și doresc chiar să se respecte ritmic, integral, contractele încheiate cu combinatul. De aceea, trebuie să pună și el serios umărul, asigurînd piesele de schimb de care are nevoie combinatul. În felul acesta, cîștigul va fi de ambele părți.

au fost deosebit de insistente la uzina de laminate plate. Intrucît aici se finalizează producția întregului combinat. Mai există însă și un motiv de altă natură: indicele de scoatere a laminatelor finite pline a fost anul trecut de numai 80,8 la sută. Ce măsuri au fost adoptate în spiritul hotărîrii adunării generale a oamenilor muncii — pentru realizarea indicelui de scoatere a laminatelor prevăzut pentru acest an?

Creșterea acestui indice, ne spune însuși Ioan Aurel Melovian, directorul uzinei de laminate plate, depinde în mare măsură de buna organizare a producției și a muncii, de respectarea disciplinei tehnologice, de felul cum acționează fiecare muncitor la locul lui de muncă. Iată de ce, așa cum s-a stabilit și în adunarea generală a oamenilor muncii pe uzină, primele măsuri luate se referă la scoaterea în grafic, la timp, a oțelului lingou din cupatoare, laminarea în condiții de temperatură scăzută a lingurilor și implicit la pierderile de metal. Creșterea indicelui de scoatere este influențată însă și de ponderea sîmburilor turnate continuu pe care le primim pentru prelucrare. De aceea, s-a vrea să sublinieze contribuția uzinei oțelăriei refractare, care prin secțiile de turnare continuă ne livrează în primul trimestru al anului cantități mai mari de sîmburi turnate continuu. Practic, dacă anul trecut sîmburile turnate continuu reprezentau numai 33 la sută din totalul sîmburilor prelucrate, în luna martie s-a ajuns la o pondere de 40 la

sută, existînd posibilități sigure de îndeplinire în perioada următoare a obiectivului înscris în hotărîrea-program a adunării generale a oamenilor muncii. Așa vrea să adauge că, după mulți ani, beneficiarii noștri au înțeles să-și coreleze cererile cu condițiile de producție ale combinatului nostru în ce privește calitatea și dimensiunile laminatelor. În general, acțiunea de tipizare are o influență pozitivă asupra randamentului laminorului finisare. Astfel, numărul sortodimensiunilor s-a redus cu 15 la sută la laminorul de tablă grosă nr. 1, cu 20 la sută la laminorul de benză la cald și cu 25 la sută la laminorul de benză la rece, ceea ce se răfrînge asupra îmbunătățirii programării și desfășurării producției.

— În primul trimestru al anului indicele de scoatere a laminatelor finite pline a fost de aproape 82 la sută. Sîntem conștienți că mai avem de rezolvat încă multe probleme de ordin colectiv, de oameni ai muncii din secții acționează pentru îmbunătățirea rezultatelor obținute. Este de înțeles atenția acordată acestei probleme dacă avem în vedere că sporirea cu 1 la sută a indicelui de scoatere echivalență cu o reducere de 2,5 lei a cheltuielilor totale la 1.000 lei producție marfă. Deosebit de important este că, la nivelul întregului an 1981, prin realizarea indicelui de scoatere stabilit se va obține o economie de 150.000 tone metal.

Cum se acționează pentru CREȘTEREA BENEFICIILOR ȘI A FONDULUI DE PARTICIPARE A OAMENILOR MUNCII LA BENEFICII

HOTĂRÎREA-PROGRAM PREVEDE: „În vederea creșterii eficienței economice și sporirii fondului de participare a oamenilor muncii la beneficii, uzinele vor întocmi bugete proprii de venituri și cheltuieli, urmînd realizarea planului de venituri și cheltuieli materiale cu 30,1 lei la 1.000 lei producție-marfă față de realizările anului trecut și îndeplinirea celorlalți indicatori de plan, fondul de participare la beneficii va însuma în acest an 24.851.000 lei”.

Sporirea beneficiilor și, implicit, a fondului de participare a oamenilor muncii la beneficii — care în condițiile îndeplinirii sarcinilor de plan pe acest an însumează 24.851.000 lei — este determinată în primul rînd de creșterea valorii producției nete obținute în fiecare secție și uzină a combinatului, la fiecare loc de muncă. Lucrurile par la prima vedere destul de simple, dar în practică sînt ceva mai complicate. Care sînt produsele cu aportul cel mai mare la creșterea valorii producției nete? Am făcut un sondaj în rîndul muncitorilor și specialiștilor. Aproximativ fără nici o excepție, toți cei cu care am discutat cunoșteau valoarea sau cantitatea producției realizate în primul trimestru al anului, dar absolut nimeni nu știa

care este valoarea producției nete. De ce? Pentru că în mod real există o serie de greutăți în realizarea cheltuielilor materiale, a celor cu întreținerea și repararea utilităților sau a retribuțiilor pe fiecare produs în parte. Din această cauză, oamenii știu că și se produc, dar nu cunosc contribuția pe care o au la realizarea producției nete, a beneficiului.

Sezîndu-se acest neajuns, tovarășul Constantin Zaharia, șeful serviciului plan, s-a hotărât să vină mai direct în sprijinul oamenilor din producție și printr-o muncă de adevărat economist a efectuat o lucrare amplă, în care printr-o altă decizie masa de muncitori, consiliile oamenilor muncii din uzinele combinatului, în felul acesta, drumul de la idee la faptă este scurtat simțitor.

„Edificarea acestor mari cetăți de oțel a țării, ne spune tovarășul Costache Troian, adjunct al ministrului industriei metalurgice, director general al Centralei industriale siderurgice Galați, constituie o realizare elocventă a politicii științifice, clarvăzătoare a partidului nostru. Dacă ar fi să desprindem forța motrice a realizării de ansamblu obținute pînă acum trebuie să ne referim, fără îndoială, la gîndirea și acțiunea colectivă, la priceperile și dăruirea în muncă a entuziasmului detașament de metalurgisti gălățeni, care, în frunte cu o muncă deosebită și nu precupețită nici un efort pentru înfăptuirea sarcinilor stabilite de partid. O forță care an de an măsoară prin sute și mii de propuneri, zeci și zeci de inițiative care au ac-

Laminorul de tablă grosă nr. 2. Foto: S. Cristian

minarea documentării, tovarășul Zaharia tocmai își încheie calculul și se pregătea să prezinte lu-

Produsul	Valoarea producției nete (în lei)	
	Pe tona de produs	La 1.000 lei producție-marfă
Tablă aliată L.T.G.-1	2130	403
Tablă aliată L.B.C.	1760	377
Rulou silicios ajustat	1735	370
Tablă slab aliată L.B.C.	1160	323
Rulou L.B.C. calmat	625	215
Rulou L.B.C. necalmat	420	158

Analizînd valoarea producției nete pe produs și, respectiv, la 1.000 lei producție-marfă, rezultă că sortimentele de produse superioare de prelucrare au și o eficiență mai mare. De aici necesitatea de a se realiza produse de calitate și mai ridicate. Din păcate, așa cum rezultă din lucrarea amintită, în combinat se realizează încă multe produse colaterale, care se livrează la prețuri de oțeluri necalitate. Totodată, o atenție deosebită trebuie acordată reducerii cheltuielilor materiale, care au o mare pondere în costurile de producție.

Comparativ cu rezultatele obținute în anul 1980, în acest an se prevede ca valoarea producției nete la 1.000 lei producție-marfă să crească cu 33,5 lei numai pe seama reducerii cheltuielilor materiale. Iată, asadar, că specialiștii și muncitorii combinatului dispun acum de un instrument practic al autogestiei economice-financiare, care trebuie să-și călăuzească în acțiunile ce le întreprind pentru organizarea producției, creșterea indicilor de utilizare a agregatelor, reducerea consumurilor de materii prime, combustibil și energie.

Cum se acționează pentru ÎMBUNĂTĂȚIREA CONDIȚIILOR DE MUNCĂ ȘI VIAȚĂ

HOTĂRÎREA-PROGRAM PREVEDE: „Construirea unei cantine cu 5.000 meniuri pe schimb, a trei microcantine, a unui grup social la uzina cocschimică, organizarea unei gospodării-anexe”.

Una din problemele mult discutate în ultimele adunări generale ale oamenilor muncii de la combinatul siderurgic de la Galați a fost aceea a construirii unei cantine corespunzătoare pentru marea număr de muncitori ce lucrează aici. Terminusul a anunțat perioada de timp, în acest an problema își va găsi soluționarea. Înscrisă în hotărîrea-program a adunării generale, construirea cantinei cu două săli de mese de 600 și 400 de locuri va începe în cel de-al doilea trimestru al anului. Intrucît construcția nu va fi însă gata decît anul viitor, imediat va fi reamenajată fosta cantină sud, care căpătase o altă

destinație. Concomitent, se vor mai construi trei microcantine și vor fi amenajate bufele în fiecare uzină, astfel încît servirea meselor calde să fie rezolvată în toate sectoarele combinatului. După cum ne spune tovarășul Nicolae Doru, director administrativ al combinatului, în acest an va începe și construcția grupului social la uzina cocschimică. În pîlă actualitate este și organizarea gospodăriei „anexe”: amenajarea crescătoriei de porci va începe în această lună, urmînd ca în luna septembrie să fie populată, iar grădina de lezumei va intra în ritmul lucrărilor agricole „la zi”.

Cum se acționează pentru SPORIREA PRODUCȚIEI DE LAMINATE DIN FIECARE TONĂ DE OȚEL

HOTĂRÎREA-PROGRAM PREVEDE: „Indicele de scoatere a laminatelor va crește la 83,6 la sută. Se va acționa pentru sporirea ponderii de sîmburi turnate continuu, valorificarea rebuturilor, capetelor, ștraiurilor la nivel de minimum 10.000 tone pe an”.

Altă în dezbaterile pe secții din uzina de laminate plate și oțelăriei refractare, cit și în adunarea generală pe combinat, creșterea indicelui de scoatere a metalului a făcut obiectul unei profunde analize. Și

această deloc întîmplată. De creșterea acestui indice depind sporirea eficienței economice, a cantității de metal realizate pe întregul flux tehnologic. Dezbaterile cu privire la creșterea acestui indice

COLOCVILE „SCIŢIEI“

Ținuta profesională a criticii literare

Edgar PAPU

Responsabilitatea civică
a criticului

Critica literară — ca de altminteri orice fel de critică — cuprinde două funcțiuni bine distincte. Una este aceea de a-l lămurii pe cititor despre sine (adesea de a-l îndruma, făcându-l să-și cunoască atîr resursele, cit și limitele), dar cealaltă este aceea de a-l iniția și lumina pe cititor în privința scriitorului respectiv. Amîndouă aceste funcțiuni se dovedesc a fi deopotrivă de importante. Ne vom delimita însă în prezent numai la una din ele. O vom privi adică exclusiv pe funcția dintre cele două funcțiuni ale criticii.

Odată însă cu atingerea acestei discuții intervine o întrebare aparent legitimă. Dacă rostul social al operei literare este acela de a fi comunicată, de a se livra astfel publicului, ea realizează o relație încheiată între cel care vorbește (în speță, scriitorul) și cel care ascultă (în speță, cititorul). Atunci pe unde intră critica în acest circuit și care rol este necesitatea sa? Există adică mai multe rațiuni explicative. Începem sumar și fugitiv cu aceea pe care o considerăm cronologic prima. În vechi activitate editorială de astăzi, relația încheiată scriitor-cititor ar putea fi întreruptă sau, în orice caz, tăiată, fără intervenția prealabilă a criticului. Faptul rămîne valabil și pentru alte epoci mari culturale de la grecii antici, la romani, la francezi, la englezi, la americani. Acest act se dovedește a fi de gravă răspundere, totuși nu esențial. Criticul nu și-a încheiat încă în sarcina sa civică. El nu poate să-l lase pe cititor singur, unu în fața altuia, pe care îl va critica. Acum abia se dez-

văluie adevărata sa însemnătate. Este cazul să facem aici apel la pertinenta observației a profesorului Liviu Rusu: „Nu trebuie uitat că raportul artistului cu publicul nu este de suprafață, ci de adîncime”. Același raport este acela de adevărată încheiere a unei relații încheiate de care amintim mai sus, unde intervine doar comunicarea între doi termeni, scriitor și cititor, care deci loc nu mai are în registrul a ceea ce profesorul Liviu Rusu numește „raport de suprafață”. În cele mai multe cazuri, el se mărginește doar la altă cînd nivel și al scriitorului și al cititorului se arată a fi cu totul rudimentar. Un asemenea raport nemijlocit se mul poate ivi și în cazul unor creații chiar de mare valoare. Însă de o factură simplă, așa cum sînt expresiile folclorice. Acestea sînt cîntăreți și ascultătorii nu se mai interpinge nimeni.

În cazul însă al creațiilor complexe, multistratificate și savant elaborate, purtătoare ale unor indicii de valoare noutate, raportul între scriitor și cititor nu mai este de suprafață, ci de adîncime. În cazul acesta se cere imperios să acționeze intervenția critică ca deslușitoare a cititorului și a cititorului. Tot eruditul profesor

există, desigur, și unele specialități, constrînse să utilizeze un lexic inaccesibil profanilor. Critica însă, intrînd în această categorie, nici vorbă că trebuie să întreprindă un limbaj cult pentru a transmite cititorului a mesajul unei opere literare, privite în esența ei. Actul însă se învestește o confuzie careia la rândul ei, cititorul, este victimă. Mai există o distincție netă între limbajul cult și limbajul popular. Sferile acesor două noțiuni se pot încrucișa uneori, dar există și cazuri în care ele sînt complet în afara una de alta. Limbajul cult este acela care se vehiculează în cadrul unor culturi avansate, care au o procedură umanistă. Limbajul popular este acela al masei de cititori, care este în totalitate, ca în cazul medicilor, al inginerilor, al artiștilor etc. Este complet străină de cultură, ca în cazul termenilor de cîrmărie, de copăciar sau de fierărie, așa cum li înțelegem din belșug în scrierile lui Creangă și care puteau fi utilizate și de mestegurii analfabeți.

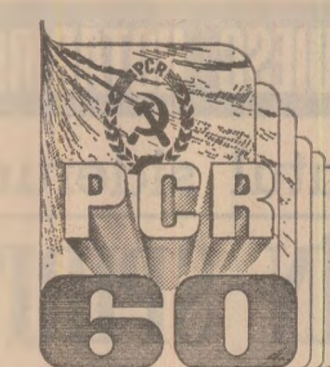
În să vedem acum ce se înțelege cu critica literară. Întrebăm: ce este oare limbajul unei ocupații? Dacă ar fi așa, n-ar mai putea să se adreseze cititorilor, exponenți ai celor mai variate ideologii și inițieri culturale. Cel mai mult ne rîmne ca niște profani în fața unor hieroglife. Critica se vede deci constrînșă să utilizeze un limbaj specializat, cel al limbajului cult, acela care poate fi accesibil oricărui însoțit măcar cu platonul inferior al înțelegerii actuale. Numai criticul care urmează asemenea indicații poate fi transmisiator al sensului adînc, cuprins în operele literare de valoare, în așa fel ca publicul să le recepțieze. Numai acesta își îndeplinește cu adevărat funcțiunea, situîndu-se în planul unei direcții cerințe și utilități sociale.

În sfîrșit, acum, la încheiere, am dori să risipim o nouă confuzie. Mai există și ideea că critica literară scrie în termeni specializați (a se citi: neînțeleși) față de opera de cultură, ci doar de culturalizare, așa cum se mai spune acum cîva timp, de popularizare. Este o confuzie regretabilă. Mai înțelegem, de exemplu, că critica vinegere că sînt cu totul perimate asemenea „popularizări” fiindcă nivelul cultural al masei de cititori este în totalitate, ca în cazul medicilor, al inginerilor, al artiștilor etc. Este complet străină de cultură, ca în cazul termenilor de cîrmărie, de copăciar sau de fierărie, așa cum li înțelegem din belșug în scrierile lui Creangă și care puteau fi utilizate și de mestegurii analfabeți.

În să vedem acum ce se înțelege cu critica literară. Întrebăm: ce este oare limbajul unei ocupații? Dacă ar fi așa, n-ar mai putea să se adreseze cititorilor, exponenți ai celor mai variate ideologii și inițieri culturale. Cel mai mult ne rîmne ca niște profani în fața unor hieroglife. Critica se vede deci constrînșă să utilizeze un limbaj specializat, cel al limbajului cult, acela care poate fi accesibil oricărui însoțit măcar cu platonul inferior al înțelegerii actuale. Numai criticul care urmează asemenea indicații poate fi transmisiator al sensului adînc, cuprins în operele literare de valoare, în așa fel ca publicul să le recepțieze. Numai acesta își îndeplinește cu adevărat funcțiunea, situîndu-se în planul unei direcții cerințe și utilități sociale.

În să vedem acum ce se înțelege cu critica literară. Întrebăm: ce este oare limbajul unei ocupații? Dacă ar fi așa, n-ar mai putea să se adreseze cititorilor, exponenți ai celor mai variate ideologii și inițieri culturale. Cel mai mult ne rîmne ca niște profani în fața unor hieroglife. Critica se vede deci constrînșă să utilizeze un limbaj specializat, cel al limbajului cult, acela care poate fi accesibil oricărui însoțit măcar cu platonul inferior al înțelegerii actuale. Numai criticul care urmează asemenea indicații poate fi transmisiator al sensului adînc, cuprins în operele literare de valoare, în așa fel ca publicul să le recepțieze. Numai acesta își îndeplinește cu adevărat funcțiunea, situîndu-se în planul unei direcții cerințe și utilități sociale.

În să vedem acum ce se înțelege cu critica literară. Întrebăm: ce este oare limbajul unei ocupații? Dacă ar fi așa, n-ar mai putea să se adreseze cititorilor, exponenți ai celor mai variate ideologii și inițieri culturale. Cel mai mult ne rîmne ca niște profani în fața unor hieroglife. Critica se vede deci constrînșă să utilizeze un limbaj specializat, cel al limbajului cult, acela care poate fi accesibil oricărui însoțit măcar cu platonul inferior al înțelegerii actuale. Numai criticul care urmează asemenea indicații poate fi transmisiator al sensului adînc, cuprins în operele literare de valoare, în așa fel ca publicul să le recepțieze. Numai acesta își îndeplinește cu adevărat funcțiunea, situîndu-se în planul unei direcții cerințe și utilități sociale.

(Urmare din pag. 1)

marile demonstrații antifasciste care au avut loc la 1 mai 1939 la București și în alte centre ale țării și care, prin caracterul de masă, nivelul înalt de organizare și gradul ridicat de combativitate revoluționară, au fost o elocventă mărturie a maturității politice a clasei muncitoare, a posibilităților de care dispuneau atunci forțele revoluționare și progresiste de a organiza cu succes lupta împotriva fascismului și războiului. Demonstrațiile de la 1 mai 1939 au avut și un puternic ecou internațional, fiind apreciate în presa străină a vremii ca unele din cele mai mari manifestări muncitorești antifasciste pe plan mondial.

Evocînd această perioadă din istoria partidului, este firesc să relevăm că, încă de atunci, s-a afirmat tot mai puternic activitatea de militanți revoluționari și înflăcrați patrioți a celui ce avea să fie investit pentru meritele excepționale dovedite de-a lungul multor ani cu cele mai înalte răspunderi în partid și în țară, în tovarășul Nicolae Ceaușescu. Încă în anul 1934, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pe atunci în vîrstă de 16 ani, fusese desemnat de Secretariatul C.C. al P.C.R. ca reprezentant al tineretului din Capitală în Comitetul Național Antifascist. În perioada următoare, intensă muncă politică desfășurată pentru atragerea tineretului în lupta antifascistă a dus la creșterea sa, împreună cu alți tineri și antifasciști.

Procesul ce l-a fost intentat, judecarea la Brașov în 1939, în al cărui act de dare în judecată tînărul comunist era calificat ca „membru activ, agitație și bun propagandist comunist și antifascist, cunoscut de mulți tineri ca alături de tînărul singur, rîndu-se și justiției”, a fost transformat, prin curajul și dirigența revoluționară a acuzațiilor, într-o tribună de demascare a fascismului, avînd un puternic ecou internațional, contribuind la amplificarea stării de spirit antifasciste.

După eliberarea din închisoare, în decembrie 1938, tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a avîntat din nou în lupta revoluționară, aflîndu-se printre organizatorii amplei manifestații antifasciste de la 1 mai 1939, fiind ales, cîva timp mai tîrziu, la Conferința Națională a U.T.C. din toamnă, anul 1939 în Secretariatul C.C. al U.T.C. În organizarea marilor demonstrații de la 1 mai 1939, din Capitală, a îndeplinit o importantă funcție, un rol important, clarificînd cu stăruință în rîndul maselor sarcinile trasate de partid privind înălturarea oricăror reminiscențe ale trecutului imperialist și fascist, înălturarea Frontului Unic Muncitoresc, realizarea unui front larg al tuturor forțelor patriotice, democratice.

Încă de atunci s-au vădit înaltele calități politice, devotamentul în slujirea intereselor vitale ale clasei muncitoare, ale poporului și țării, abnegația, dirigența și nelăcrarea în lupta revoluționară pentru creșterea și afirmarea în fruntea partidului și statului și care, prin contribuția sa esențială la elaborarea și aplicarea politicii partidului, prin tot ceea ce a făcut și face pentru dezvoltarea și înfrîngerea fascismului și a reacției, dragostea și încrederea nemărginită ale întregii națiuni.

Repetăm încă o dată: în lumina adevărului că dacă am în sîr în țara noastră ascensiunea spre putere a organizațiilor fasciste a putut fi stăvilită, dacă la noi excesele fasciste n-au avut ferocitatea și înfrîngerea din alte zone ale continentului, aceasta s-a datorat stării de spirit a poporului, mișcării antifasciste, la creșterea și afirmarea clasei muncitoare și a tineretului revoluționar și adevărat al țării.

După cum se știe, în condițiile deosebite de complexe de după declararea celui de-al doilea război mondial, România rămasă singură, în fața expansiunii hitleriste, a devenit victimă a odiosului Dictat fascist de la Viena. Și în acest moment deosebit de greu, în condițiile de război, Partidul Comunist Român, acționînd ca exponent al intereselor vitale ale poporului, s-a situat în fruntea acțiunilor de protest împotriva Dictatului, care să nu fie înfrîngerea țării pentru apărarea integrității patriei.

Cînd în perioada următoare, bezna dictaturii fasciste a să învaluit în România, marcînd cea mai sumbră pagină din istoria ei modernă, glasul răsunător și omernic, al muncitorului fierbinte, al demnității naționale avea să răzbătă, în pofida tuturor opreliștilor, datorită aceluiași partid comunist, călăuzind marea de rezistență antifascistă, învingătoare de istorică victorie din august 1944.

Forța politică cea mai hotărîtă
și consecventă a luptei
împotriva fascismului

Volta țării înscrisă pe placardele marilor demonstrații de la 31 mai 1936

Din tezaurul de idei al mișcării
revoluționare„Să fie stăvilî în România triumful curentului care poartă în el
germenul de distrugere a tot ce e izvor de muncă și gîndire!”

„Stringînd în jurul acțiunii antifasciste pe toți cei care lucrează cu brațul sau cu mîntea la orașe și la sate, vom putea stăvilî în România triumful unui curent care poartă în el germenul de distrugere a tot ce e izvor de muncă și gîndire. Facem apel la unirea tuturor forțelor muncitorești, intelectuale să formeze pretențiuni, în toate orașele, satele, fabricile, birourile și corărele din țară, comitete antifasciste.”

Din Apelul Comitetului Național Antifascist, iunie 1933

„Frontul popular — singura chează în lupta pentru libertate,
democrație și pace”

„De la Tebea, din ținuturile lui Horea și Avram Iancu, prin mîi de luptători pentru libertate și dreptate socială, ne adresăm întregului popor din această țară și tuturor organizațiilor democratice (...) să se alăture acțiunii noastre pentru a înfrînti cu un ceea mai devreme front popular între toate forțele democratice din România, singura chează a luptei pentru libertate și pace.”

Din Apelul adresat țării de organizațiile semnatore
ale acordului de la Tebea, 6 decembrie 1935

„Să-și dea mina tot ce e cîștit, tot ce e muncitor în țară”

„Astăzi, un pericol direct amenință însuși poporul român. În Europa centrală se formează cu repeziune un bloc de state imperialiste războinice (...). Existența neamului românesc ca națiune, existența României ca țară independentă sînt în joc (...). Frontul popular antifascist, în care să-și dea mina tot ce e cîștit, tot ce e muncitor, tot ce e cultură în România, are un mare rol național. De încheagare rapidă și de luptă energică a acestui front al poporului va depinde nu numai salvarea libertăților lăuntrice ale poporului, ci și existența sa ca națiune.”

„SciŢiea”, decembrie 1935

„Partidul comunist vă cheamă să faceți zid contra războiului
și a ațîțătorilor lui”

„Partidul comunist (...) se adresează vouă, tuturor care vreți pace, tuturor organizațiilor în care vă găsiți și în primul rînd partidului socialist-democrat, partidului socialist, Confederației Generale a Muncii, Federației asociațiilor și sindicatelor de cerești și tuturor organizațiilor de salariați, atît cît nu este prea tîrziu, să facem zid contra războiului și ațîțătorilor lui, fascismului german și agenților săi fasciști din România.”

Dintr-un Manifest al C.C. al P.C.R., iunie 1933

„Garda de Fier — cuib de asasin și trădător de neam”

„Faptele vin una după alta să confirme justetea celor spuse de Partidul Comunist. Bandede fasciste amenință pe oamenii politici cu moartea, formează tribunale de inchiziție medievale, asasinăză șefii politici, fac procesiuni zgometoase, iau jurăminte pentru înfrîntul, ațîțîndu-l asasinat. (...) Să fie dizolvat partidul „Totul pentru țară”, sub care se ascunde garda de fier, cuib de asasin și trădător de neam (...) Să fie suprimată garda fascistă (...) pe care se scurge în sânul curat al cetățenilor otrava murdară a trădării și a subminării poporului!”

Dintr-un Manifest al C.C. al P.C.R., martie 1937

„P.C.R. declară: comuniștii vor lupta cu arma în mînă
în primele rînduri!”

„Trupele de asalt ale lui Hitler au invadat Cehoslovacia și se găsesc la granița țării noastre (...) Partidul Comunist din România dă alarma! Să fie pregăt la luptă întreg poporul român (...) pentru apărarea țării împotriva cîmpărilor fasciste! Hitler vrea să ne răpădăș grîul, petrolul și tînerii! El vrea să ne arunce în robie. (...) P.C.R. declară: comuniștii vor lupta cu arma în mînă în primele rînduri. Uniți-vă cu toții într-un singur front puternic contra lui Hitler și aliaților săi revisioniști!”

Dintr-un Manifest al C.C. al P.C.R., martie 1939

Grupul realizat de SILVIU ACHIM

CONSEMNĂRI

Istorie și literatură

Ultimul număr (3, martie 1981) al revistei „Vatra” din Iași, editată de Silviu Achim, este remarcabil prin faptul că este o revistă de literatură, în care se publică, în corpul revistei, a unor zădărnice mărturii umane cuprinse, sub forma de eseuri, în revistă, de către scriitorul Romulus Guga, care înfrîngăz succed, dar emoționant, drumul publicității în cei zece ani de la noua sa apariție: „Ne-am propus, scrie el, să ne rostim la timp și să fim oameni ai acestor vremuri, împinșînd aici și acum destinul culturii românești. Ne-am propus să vorbim, înfrîngîndu-l, pornind din adîncul și esența acestor timpuri, să facem din „Vatra” un semn al unității și al fraternității, constituind un lezaur de învinzabilitate, lărgit venind din strămoși spre lumea care se ridică astăzi în dorința voinței noastre”. Scriitorul, alături de o serie de articole, a oferit o serie de date de acces la valorile democratice, cînd promovarea culturii și artei, afirmarea plenară a personalității umane, grija pentru valorile monumentelor trădătoare strălucitoare sînt, în societatea noastră socialistă, bunurile noastre, ale tuturor. „Să explicăm, tinerii generații ce înseamnă suferința și cum trebuie să arîmăm la lumina ochilor prietenilor, omnia și fructa noastră, viața noastră de azi” — scrie, în emoționantă el mărturie, Budai Erzsébet din Sarmăș, mamă a 10 copii.

Mai consemnăm din sumarul bogat al acestui număr al revistei o pătrunzătoare croncă literară consacrată de Cornel Moraru romanului „Dragostea și revoluția” de Dinu Sărau, subliniind că deosebirea dintre cele două articole este de ordinul unei marșuri de acces la valorile democratice, cînd promovarea culturii și artei, afirmarea plenară a personalității umane, grija pentru valorile monumentelor trădătoare strălucitoare sînt, în societatea noastră socialistă, bunurile noastre, ale tuturor.

C. S.

tv

15,05 Reportaj TV: „Punctul de plecare: 15,35 Chemarea primăverii — program muzical 16,25 De la cronică revoluționară în dramaturgie românească 17,00 Serată muzicală TV. Pianistul secolului XX (I) 18,00 Teletextual 18,25 La ordinele zilei în agricultură 19,55 Serată muzicală TV (continuare) 21,30 Primăvara în Cîmpia română — reportaj 22,15 Rîm și melodie 22,40 Teletextual

LUNI, 13 APRILIE

Programul 1 16,00 Emisiune în limba maghiară 16,30 100 de seri 16,40 Teletextual 17,25 Actualitatea economică 18,40 Onizott tehnico-stiințific 20,25 Film serial TV: „Anul 1848” Episodul 2: „Zorii unei lumi noi” 21,20 Cadran mondial 21,45 Politica externă a partidului și statului nostru, contribuție majoră la înțelegerea internațională 22,05 Partidului erou — cîntul înimilor noastre 22,45 Teletextual

Programul 2 16,00 Treptele afirmării 16,40 Căminuri ale tineretului 18,25 Muzică — biografia noastră Dialog cu tineri creatori 17,00 Muzică ușoară 19,30 De pretutindeni — Cucerirea Antarticii 19,55 Cîntec de primăvară — program muzical-folcloric 19,25 Rădă pînă la rădă 19,50 100 de seri 19,50 Teletextual 19,25 Muzică — selecții 20,55 Luminele operelor 21,30 Reportaj „19” 22,05 Teletextual

Programul 3 11,30 — 13,00 Telescoala 13,30 Concert educațional 14,00 Reportaj T: Nevoia de trumoni 14,15 Moment muzical-folcloric 14,40 Desene animate

cinema

● Debutul: PATRIA — 9; 11,30; 14,15; 17; 19,45, VICTORIA — 9; 11,30; 14,15; 17,15; 20, TOMIS — 9; 12; 14; 16 19,45

● Circuitul închis: SCALA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, FA-VOIT — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15

● Moscova nu crede în lacrimi: CENTRAL — 9; 12; 16; 19

● Malușca și TIMPURI NOI — 10,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15

● Siete de lăună: CAPITOL — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, FLOAREA ROȘIE — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15

● Curșii: DACIA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15

● Par și impar: STUDIO — 10; 12,30; 15; 17,30; 20, COSMOS — 10; 12,30; 15; 17,30; 20,15

● Benji — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15

● Sineaș fericit captiv — 10; 12,30; 15; 17,30; 20,15

● Ultima romanță de dragoste: GRIVITA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, CULTURAL — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15

● Contrabandistii din Rajgrad: LIRA — 13,30; 15,45; 18; 20,15

● Confidența: EXCELSIOR — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, FLAMURA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15

● Frumeti, petrolul și ardeleni: BUZESTI — 13,30; 15,45; 20

● Inocențiu: EFORIE — 9; 12; 16; 19,45

teatre

● Teatrul Național (sala mică): O scrisoare pierdută — 10; Examenul — 15; (sala Atelieri): Biet — 10,30; Trei pe o bancă — 15; Căteia lui Iovă — 18

● Teatrul „George Enescu” (Ateneul Român): 200 de ani de folclorul românesc. Trei concerte extraordinare: Alexandru Mica și formația instrumentală dirijată de Cornel Pană — 18

● Opera Română: Căminul secret — 11; Trădătorul — 11

● Teatrul de operă: Băiatul și pisulea fermecată — 10,30; Prințesa — 19,30

● Teatrul „Lucia Sturdza-Bulandra” (sala Ștefan Măgureanu): Mănașirea de sticlă — 10; Mobili — 19,30

